

בש"פ 3050/23 - מדינת ישראל נגד אביאל גברילוב, אביאל גולדשטיין, דוד תייר

בית המשפט העליון

בש"פ 3050/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. אביאל גברילוב
2. אביאל גולדשטיין
3. דוד תייר

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' באייר התשפ"ג (24.4.2023)

בשם המבקשת: עו"ד גל הרניק בלום

בשם המשיב 1: עו"ד אברהם סופר

בשם המשיב 2: עו"ד אסף גונן

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),

עמוד 1

התשנ"ו-1996.

כתב האישום שהוגש נגד המשיבים מייחס להם עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה; פעולה בנשק למטרות טרור (ייצור והחזקה); ופעולה בנשק למטרות טרור (נשיאה והובלה).

כעולה מהבקשה, המפרטת את עובדות כתב האישום, המשיבים תושבי חדרה וקיימים ביניהם קשרי חברות. בין החודשים אפריל ליוני בשנת 2022 אירעו בחוף הים בגבעת אולגה בעיר (להלן: החוף) מספר אירועי אלימות והפרות סדר בין יהודים וערבים שיצרו מתיחות וחיכוכים חוזרים ונשנים.

על רקע האמור, המשיבים חברו יחד ותכננו להשליך בקבוקי תעברה על ערבים השוהים בחוף ממניע לאומני-אידיאולוגי. לצורך הוצאת תכניתם לפועל, בלילה בין המועדים 11.6.2022 ל-12.6.2022 נפגשו וייצרו ארבעה בקבוקי תעברה. בהמשך, לבשו בגדים עם שרוולים ארוכים וכובעי קפוצ'ון על ראשם, עטו כפפות עבודה, נשאו עמם את בקבוקי התעברה והלכו לחוף.

בחוף, הבחינו במתלונן ובת זוגו אשר ישבו על מדרגות הטיילת כשפניהם לים, ושאלו את המתלונן "מה השעה" בשפה הערבית על מנת לוודא את מוצאו. משהמתלונן השיב בערבית, יידו ממרחק של כ-3 מטרים בקבוק תעברה בוער לעבר המתלונן ובת זוגו, אשר נפל בסמוך אליהם ולא התנפץ. בתגובה, השניים החלו להימלט מהמקום, והמשיבים יידו לעבר המתלונן בקבוק תעברה בוער נוסף ממרחק קרוב, אך המתלונן זז במהרה ונמלט מפגיעה. המשיבים המשיכו לרדוף אחר המתלונן כאשר המשיב 2 החזיק בידו בקבוק תעברה בוער נוסף. רק לאחר שהאש מהבקבוק אחזה בבגדי המשיב 2, המשיבים הנוספים חדלו ממעשיהם כדי לסייע לו, והמתלונן הצליח לברוח מהמקום.

יוער בשלב זה, כי מעצרו של המשיב 3 הוארך בהסכמה עובר לדיון.

באת-כוח המבקשת עמדה בנימוקי הבקשה על האמור בתסקירי המעצר בעניינם של המשיבים 1-2. בכלל זה, הערכת שירות כי נשקפת מהמשיב 1 רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות דומות וכן להפרת תנאי שחרור, והימנעותו מהמלצה על שחרורו; וכן, עמדתו כי גם בעניינו של המשיב 2 קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק בעתיד, ומשכך הימנעותו מהמלצה על שחרורו.

יצוין, כי הימנעותו של שירות המבחן מהמלצה על שחרור המשיבים 1-2 באה לאחר שבחן את הפקחים שהוצעו על ידם במסגרת חלופות מעצר, ומצא ביחס למשיב 1 כי אלה אינם מהווים גורם סמכות עבורו ולא יתאימו למשימת הפיקוח; וכן באשר למשיב 2 ההתרשמות הייתה כי הם נוטים לגוננות יתר ורואים בו כקורבן לנסיבות המעצר, ומשכך אינם יכולים לפקח עליו.

בדיון לפניי, באי-כוח המשיבים 1-2 ביקשו להורות על הכנת תסקירי מעצר מעודכנים.

דין הבקשה להארכת מעצר להתקבל. בעניינם של המשיבים 2-1 התקיימה ישיבת הוכחות אחת בלבד, אולם כפי שצוין לפניי נקבעו חמישה מועדי הוכחות נוספים במהלך חודש מאי הקרוב. בנסיבות העניין, אכן חומרת העבירות המיוחסות למשיבים 2-1 ונסיבות ביצוען מקימות יסוד סביר לחשש כי המשיבים 2-1 עלולים לסכן את ביטחון הציבור וכי מסוכנותם נלמדת היטב מהמעשים המיוחסים להם. על כך יש להוסיף את התרשמות שירות המבחן והימנעותו ממתן המלצה לשחרורם, כפי שהדברים באו לידי ביטוי לעיל.

בסיכומי של דבר, אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים 2-1 ב-90 ימים החל מיום 28.4.2023 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 58770-07-22 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

כמו כן, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המשיבים 2-1 ולהורות לשירות המבחן להכין תסקירי מעצר מעודכנים בעניינם.

ניתנה היום, ג' באייר התשפ"ג (24.4.2023).

ש ו פ ט
